

TUKMOS

*TIPTA UZMANLIK KURULU
MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ*

*GASTROENTEROLOJİ CERRAHİSİ
Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı*

12.10.2017

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	4
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	11
5. EĞİTİM STANDARTLARI	16
6. ROTASYON HEDEFLERİ	16
7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	16
8. KAYNAKÇA	16

1. GİRİŞ

Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanlık dalı; Türkiye'den yurtdışına sevk edilen özellikli hasta akışını durdurmak amacıyla Türkiye Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesinin açıldığı 1964 yılında Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniği olarak kurulmasını takiben, 1973 yılında Tıpta Uzmanlık Tüzüğünde yan dal uzmanlık alanı olarak tanımlanmıştır. Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanlık alanı bu yıldan itibaren Genel Cerrahi'nin yandalı olarak sindirim sistemi kaynaklı sorunlarla daha yetkin olarak ilgilenmekte, sağlık hizmeti vermekte ve uzman yetiştirmektedir. Bu alanda yetişen cerrahlar sindirim sistemi hastalıklarının tanı, tedavi ve takibinde ultrasonografiyi, endoskopiye ve ileri teknolojik ürünleri kullanır, Laparoskopik Cerrahiye uygular. Alanıyla ilgili hastalıkların tanı ve tedavisinde multidisipliner yaklaşırlar. Bu müfredatta Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanlık eğitiminin içeriği ve standartlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Hedef kitlesi; yan dal uzmanlık öğrencisi olacak genel cerrahi uzmanları ile bu uzmanlık eğitimi veren eğiticiler ve kurumlardır. Müfredatta bir Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanlık öğrencisinin eğitim süresi boyunca kazanması gereken temel yetkinlikler ve bunların düzeyleri, kıdem öncelikleri, eğitim yöntemlerinin ayrıntılı tanımı yapılmaktadır. Ayrıca bu eğitimi verecek kurumlar ve eğiticilerde bulunması gereken asgari koşullar ortaya konulmaktadır. Bu müfredat ile her eğitim kurumunun kendi genişletilmiş eğitim programını oluşturmasına dayanak olacak temel çerçeve belirlenmiştir. Ülkemizin her coğrafi bölgesine en az bir gastroenteroloji cerrahisi eğitim merkezi planlanmalıdır.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Gastroenteroloji Cerrahisi yandal eğitimi alacak Genel Cerrahi uzmanlarının eğitim süreçlerinin tanımlanması, standardize edilmesi ve ölçülmesidir.

2.2. Müfredat Çalışmasının Tarihsel Süreci

Bu programın hazırlığına 15 Ocak 2010'da Gastroenteroloji Cerrahisi TUKMOS Komisyonu Sinan Yol, Abdurrahman Şimşek, Ali Akyüz, Bülent Tırnaksız, Canbek Seven, Erdal Birol Bostancı, Haldun Gündoğdu, Musa Akoğlu, Osman Abbasoğlu, Sümer Yamaner, Yusuf Bayram Özoğul'un katılımıyla Antalya'da yapılan Müfredat Oluşturma Sistemi Çalıştay'ında başlanılmıştır. İkinci toplantı 23 Ağustos 2011'de Ankara'da Sinan Yol, Abdurrahman Şimşek, Erdal Birol Bostancı, Haldun Gündoğdu, Musa Akoğlu, Sümer Yamaner, Yusuf Bayram Özoğul'un katılımıyla yapılmış ve müfredatın 1.0 versiyonu tamamlanmıştır. Daha sonra 18-19 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da yapılan TUKMOS Gastroenteroloji Cerrahisi Komisyonu toplantısında Sinan Yol, Abdurrahman Şimşek, Erdal Birol Bostancı, Haldun Gündoğdu, Musa Akoğlu, Yusuf Bayram Özoğul'un katılımlarıyla müfredatın 2.0 versiyonu hazırlanmıştır.

20.02.2015 tarihinde Gastroenteroloji Cerrahisi TUKMOS 3. Dönem Komisyon Üyelerinden Prof. Dr. Mehmet ÇAĞLIKÜLEKÇİ, Prof. Dr. Abdurrahman ŞİMŞEK, Prof. Dr. Erdal Birol BOSTANCI, Prof. Dr. Koray ÖCAL, Prof. Dr. Musa AKOĞLU, Doç. Dr. Rıza Haldun GÜNDOĞDU, ve Doç. Dr. Yusuf Bayram ÖZOĞUL ile v.2.1 çekirdek eğitim müfredatı Ankara'da hazırlanmıştır.

2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

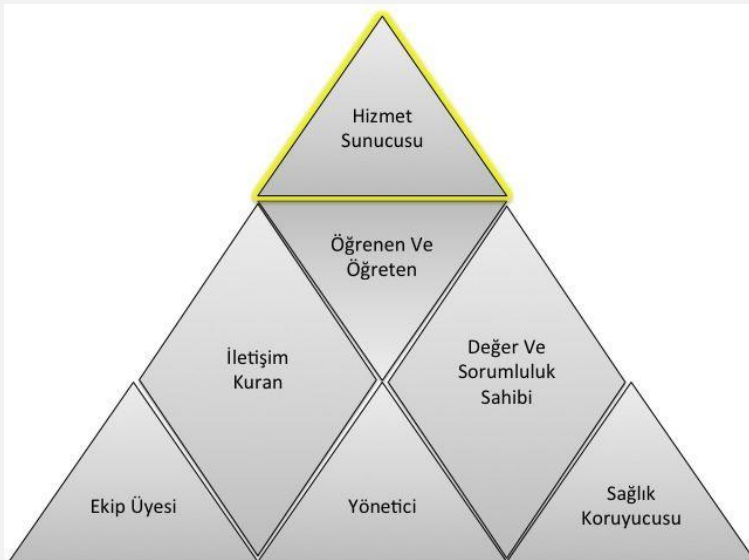
Uzmanlık eğitimi süresince ilgili uzmanlık alanları ile birlikte çalışılarak, sindirim sistemi hastalıklarının tanı, tedavi ve takibi için multidisipliner yaklaşım becerisi kazandırılır. Uzmanlık eğitim süreci bakanlık tarafından yayınlanan Tıpta Ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği hükümlerine göre yürütülür.

2.4. Kariyer Olasılıkları

Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanlık öğrencileri eğitimini tamandıktan sonra kamu, vakıf veya özel kurumlarda Gastroenteroloji Cerrahisi uzmanı olarak görev yaparlar. Uzman sayısının yetersiz olması ve kazandırılan yüksek düzeyli yetkinlikler göz önünde bulundurulduğunda bu dalın uzmanlarının 3 üncü basamak sağlık hizmeti sunan merkezlerde görev alma fırsatı vardır. Ayrıca arzu edenlerin akademik kariyer yapmalarına uygun alt yapı donanımları da bu süreçte tamamlanır.

Bakanlık tarafından gastroenteroloji cerrahisi uzmanı istihdam edilen hastanelerde en az 2 gastroenterolojisi cerrahisi uzmanının birlikte çalışması TUKMOS komisyonunca önerilmektedir.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü temsil eder (Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler klinik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın "Hizmet Sunucusu" alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabilirdiğinde

yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

- 3.1. *Yönetici*
- 3.2. *Ekip Üyesi*
- 3.3. *Sağlık Koruyucusu*
- 3.4. *İletişim Kuran*
- 3.5. *Değer ve Sorumluluk Sahibi*
- 3.6. *Öğrenen ve Öğreten*
- 3.7. *Hizmet Sunucusu*

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanılış yerlerine göre iki türdür:

Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. KLİNİK YETKİNLİKLER

zman Hekim aşağıda listelenmiş klinik yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

B: Hastalığa ön tanı koyma ve gerekli durumda hastaya zarar vermeyecek şekilde ve doğru zamanda, doğru yere sevk edebilecek bilgiye sahip olma düzeyini ifade eder.

T: Hastaya tanı koyma ve sonrasında tedavi için yönlendirebilme düzeyini ifade eder.

TT: Ekip çalışmasının gerektirdiği durumlar dışında herhangi bir desteğe gereksinim duymadan hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

ETT: Ekip çalışması yaparak hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

Klinik yetkinliklerde bu düzeylere ek olarak gerekli durumlar için A ve K yetkinlik düzeyleri eklenmektedir:

A: Hastanın acil durum tanısını koymak ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.

K: Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
ENDOSKOPIK CİHAZLARIN DEZENFEKSİYONU VE STERİLİZASYONU	DEZENFEKSİYON VE STERİLİZASYON	B	1	YE, UE, BE
ÖZOFAGUS HASTALIKLARI	ÖZOFAGUS BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	ÖZOFAGUS MALİGN HASTALIKLARI	ETT	2	YE, UE, BE
	ÖZOFAGUSUN KİMYASAL YARALANMALARI	TT	2	YE, UE, BE
MİDE HASTALIKLARI	MİDE BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	MİDE MALİGN HASTALIKLARI	ETT	2	YE, UE, BE
DUODENAL HASTALIKLAR	DUODENAL BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	DUODENAL MALİGN HASTALIKLARI	TT	2	YE, UE, BE
İNCE BAĞIRSAĞIN HASTALIKLARI	İNCE BAĞIRSAĞIN BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	İNCE BAĞIRSAĞIN MALİGN HASTALIKLARI	TT	2	YE, UE, BE
KALIN BAĞIRSAK HASTALIKLARI	KALIN BAĞIRSAK BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	KALIN BAĞIRSAK MALİGN HASTALIKLARI	TT	2	YE, UE, BE
ANOREKTAL HASTALIKLAR	ANOREKTAL BENİGN HASTALIKLAR	TT	1	YE, UE, BE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	ANOREKTAL MALİGN HASTALIKLAR	ETT	2	YE, UE, BE
KARACİĞERİN HASTALIKLARI	KARACİĞERİN BENİGN TÜMÖR VE KİSTLERİ	TT	1	YE, UE, BE
	KARACİĞERİN MALİGN TÜMÖRLERİ	TT	2	YE, UE, BE
	KARACİĞERİN METASTATİK TÜMÖRLERİ	ETT	2	YE, UE, BE
	PORTAL HİPERTANSİYON	TT	2	YE, UE, BE
SAFRA KESESİ VE YOLLARI HASTALIKLARI	SAFRA KESESİ VE YOLLARININ BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	SAFRA YOLLARININ YARALANMA VE DARLIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	SAFRA KESESİ VE YOLLARININ MALİGN TÜMÖRLERİ	TT	2	YE, UE, BE
PANKREASIN HASTALIKLARI	PANKREASIN BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	PANKREASIN MALİGN HASTALIKLARI	ETT	2	YE, UE, BE
	PANKREAS FİSTÜLLERİ	TT	1	YE, UE, BE
DALAK	DALAK BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	DALAK MALİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
KARIN DUVARI	KARIN DUVARI BENİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
	KARIN DUVARI MALİGN HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
PERİTON, MEZENTER, OMENTUM RETROPERİTON	PERİTON, MEZENTER, OMENTUM VE RETROPERİTONUN BENİGN	TT	1	YE, UE, BE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	HASTALIKLARI			
	PERİTON, MEZENTER, OMENTUM VE RETROPERİTONUN MALİGN HASTALIKLARI	TT	2	YE, UE, BE
DIYAFRAGMANIN HASTALIKLARI	DIYAFRAGMA HASTALIKLARI	TT	1	YE, UE, BE
DIĞERLERİ	KARACİĞER, PANKREAS, İNCE BAĞIRSAK NAKLİ GEREKTİREN DURUMLAR	T	2	YE, UE, BE
	MORBİD OBEZİTE	TT	2	YE, UE, BE

3.7.2. GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş girişimsel yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.

2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.

3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

4: Karmaşık olsun veya olmasın her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
	ÖZOFAJEKTOMİ	3	2	YE, UE, BE
	ÖZOFAJEKTOMİ + LENF NODU DİSEKSİYONU	3	2	YE, UE, BE
	ÖZOFAJEKTOMİ SONRASI REKONSTRÜKTİF TRANSPOZİSYON AMELİYATLARI	3	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzey	Kıdem	Yöntem
	ÖZOFAGUS DİVERTİKÜLLERİNE YÖNELİK GİRİŞİMLER	2	2	YE, BE
	ÖZOFAGUSUN MİYOTOMİLERİ/ENÜKLEASYONLARI	3	2	YE, UE, BE
	LENF NODU DİSEKSİYONLU SUBTOTAL/TOTAL GASTREKTOMİ	4	1	YE, UE, BE
	ANTİREFLÜ GİRİŞİMLERİ	4	1	YE, UE, BE
	AMPULLA VATERİ REZEKSİYONU/SFİNKTEROPLASTİ	2	2	YE, BE
	STRİKTÜROPLASTİLER	4	1	YE, UE, BE
	TOTAL VE SUBTOTAL KOLEKTOMİLER	4	1	YE, UE, BE
	TOTAL PROKTOKOLEKTOMİ-İPAA (+/- MUKOZEKTOMİ)	3	2	YE, UE, BE
	ABDOMİNOPERİNEAL REZEKSİYONLAR	4	1	YE, UE, BE
	ANTERİOR / AŞAĞI ANTERİOR REZEKSİYONLAR	4	1	YE, UE, BE
	PELVİK EKZANTERASYON	3	2	YE, UE, BE
	PELVİK TABAN GİRİŞİMLERİ	2	2	YE, BE
	REZERVUAR OLUŞTURULAN AMELİYATLAR	4	2	YE, UE, BE
	ANAL SFİNKTER ONARIMLARI	2	2	YE, BE
	İTERNAL /EKSTERNAL FİSTÜLLERE YÖNELİK GİRİŞİMLER	4	2	YE, UE, BE
	OSTOMİ KOMPLİKASYONLARINA YÖNELİK GİRİŞİMLER	4	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzey	Kıdem	Yöntem
	ANATOMİK KARACİĞER REZEKSİYONLARI	3	2	YE, UE, BE
	KARACİĞER METASTAZLARINA AİT GİRİŞİMLER	3	2	YE, UE, BE
	KOMPLİKE KİST HİDATİKLERE YÖNELİK GİRİŞİMLER	4	2	YE, UE, BE
	PORTAL HİPERTANSİYONA YÖNELİK GİRİŞİMLER	2	2	YE, BE
	RADİKAL KOLESİSTEKTOMİ	4	2	YE, UE, BE
	BİLIOENTERİK ANASTOMOZLAR	3	2	YE, UE, BE
	SAFRAYOLLARI REZEKSİYONLARI	3	2	YE, UE, BE
	WHIPPLE AMELİYATI	3	2	YE, UE, BE
	SUBTOTAL/TOTAL PANKREATEKTOMİ	3	2	YE, UE, BE
	PERİTONEKTOMİ VE HİPERTERMİK İNTRAPERİTONEAL KEMOTERAPİ	3	2	YE, UE, BE
	KANSERLERE YÖNELİK ÇOKLU ORGAN REZEKSİYONLARI	3	2	YE, UE, BE
	PERİTON, MEZENTER VE RETROPERİTONEAL TÜMÖR EKŞİYONLARI	2	2	YE, BE
	KARIN DUVARI EKŞİYONLARI VE ABDOMİNOPLASTİLER	2	2	YE, BE
	DİYAFRAGMA EKŞİYON VE ONARIMLARI	2	2	YE, BE
	ABDOMİNAL VASKÜLER ANASTOMOZLAR	3	2	YE, UE, BE
	İLERİ LAPAROSKOPİK GİRİŞİMLER	3	2	YE, UE, BE

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzey	Kıdem	Yöntem
	TORAKOSKOPİK GİRİŞİMLER	2	2	YE, BE
	ÜST GASTROİNTESTİNAL ENDOSKOPI	4	1	YE, UE, BE
	ALT GASTROİNTESTİNAL ENDOSKOPI	4	1	YE, UE, BE
	ERCP	2	2	YE, BE
	ULTRASONOGRAFİ	3	1	YE, UE, BE
	ENDOSKOPİK TEDAVİ EDİCİ GİRİŞİMLER	3	2	YE, UE, BE
	REDO SİNDİRİM SİSTEMİ AMELİYATLARI	3	2	YE, UE, BE
	ABLASYON TEDAVİLERİ	2	2	YE, BE
	REOPERATİF GASTROİNTESTİNAL CERRAHİ YÖNTEMLER	4	2	YE, UE, BE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

Tüm eğitim yöntemleri kullanılmaktadır ilave eğitim yöntemleri diğer başlığı altında aktarılmıştır.

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: “Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri” (YE), “Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri” (UE) ve “Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri” (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farklı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olgu tartışması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıta dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik uygulamaya yansması ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme, sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının

açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

4.1.6. Konsey

Olgunun/ların farklı disiplinler ile birlikte değerlendirilmesi sürecidir. Olgunun sık görünürlüğünden çok karmaşık olması öğrencinin karmaşık durumlarda farklı disiplinlerin farklı bakış açılarını algılamasını sağlar.

4.1.7. Kurs

Bir konu hakkında belli bir amaca ulaşmak için düzenlenmiş birden fazla oturumda gerçekleştirilen bir eğitim etkinliğidir. Amaç genellikle bir veya birkaç klinik veya girişimsel yetkinliğin edinilmesidir. Kurs süresince sunumlar, küçük grup çalışmaları, uygulama eğitimleri birbiri ile uyum içinde gerçekleştirilir.

4.1.8. Diğer

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. Yatan hasta bakımı

4.2.1.1. Vizit

Farklı öğrenciler için farklı öğrenme ortamı oluşturan etkili bir eğitim yöntemidir. Hasta takibini yapan ve yapmayan öğrenciler vizitten farklı şekilde faydalanırlar. Hastayı takip eden öğrenci hasta takibi yaparak ve yaptıkları için geribildirim alarak öğrenir, diğer öğrenciler bu deneyimi izleyerek öğrenirler. Vizit klinikte görülen olguların hasta yanından çıktıktan sonra da tartışılması ve olgunun gerçek ortamda gözlemlenmesiyle öğrenmeyi sağlar.

4.2.1.2. Nöbet

Öğrencinin sorumluluğu yüksek bir ortamda derin ve kalıcı öğrenmesine etki eder. Olguyu yüksek sorumluluk durumunda değerlendirmek öğrencinin var olan bilgisini ve becerisini kullanmasını ve eksik olanı öğrenmeye motive olmasını sağlar. Nöbet, gereken yetkinliklere sahip olunan olgularda özgüveni arttırırken, gereken yetkinliğin henüz edinilmemiş olduğu olgularda bilgi ve beceri kazanma motivasyonunu arttırır. Nöbetlerde sık kullanılması

gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.1.3. Girişim

Tanı ve tedaviye yönelik tüm girişimler, eğitici tarafından gösterildikten sonra belli bir kılavuz eşliğinde basamak basamak gözlem altında uygulama yoluyla öğretilir. Her uygulama basamağı için öğrenciye geribildirim verilir. Öğrencinin doğru yaptıklarını doğru yapmaya devam etmesi, eksik ve gelişmesi gereken taraflarını düzeltebilmesi için öğrenciye zamanında, net ve yapıcı müdahalelerle teşvik edici ve destekleyici ya da uyarıcı ve yol gösterici geribildirimler verilmelidir. Her girişim için öğrenciye önceden belirlenmiş yetkinlik düzeyine ulaşacak sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.1.4. Ameliyat

İçinde çok sayıda karar ve girişim barındıran müdahale süreçleridir. Her karar ve girişimin ayrı ayrı gereken yetkinlik düzeylerine ulaşması amacıyla en az riskli/karmaşık olandan en riskli/karmaşık olana doğru olacak şekilde ameliyat sürecinin tüm basamakları yüksek gözlem altında öğretilir. Öğrencinin tüm basamaklarda gereken yetkinlik düzeyine ulaşması için yeterli sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.2. Ayaktan hasta bakımı

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.3. Diğer

4.3. Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)

4.3.1. Yatan hasta takibi

Yatarak takip edilen bir olgu hakkında yeterliğe erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, yeterliğe ulaşmış bir öğrencinin gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu

herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuda tek başına veya bir ekip ile araştırma tasarlaması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.7. Diğer

Öğrencinin simülatör, internet bazlı uzaktan eğitim modelleri gibi güncel teknolojilerden yararlanarak aldığı eğitimi desteklediği süreçtir.

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

-EN AZ BİRİ EN AZ DOÇENT UNVANINA SAHİP EN AZ İKİ EĞİTİCİ BULUNMALIDIR.
-Eğitime kabul edilecek uzmanlık öğrencisi sayısı ise her eğitici başına üç uzmanlık öğrencisini geçmemelidir.

5.2. Mekan ve Donanım Standartları

YATAKLI SERVİS
AMELİYATHANE (LAPAROSKOPİK AMELİYATLARIN DA YAPILABİLECEĞİ DONANIM)
KURUMDA ENDOSKOPİ ÜNİTESİ
KURUMDA YOĞUN BAKIM
GASTROENTEROLOJİ UZMANLIK EĞİTİMİ PROGRAMI VEYA AFİLİYE ÇALIŞABİLECEĞİ GASTROENTEROLOJİ UZMANLIK EĞİTİMİ PROGRAMI
KURUMDA GASTROSKOP, KOLONOSKOP, DUODENOSKOP, SİGMOİDOSKOP
KURUMDA ULTRASON
KURUMDA SKOPİ

6. ROTASYON HEDEFLERİ

Uzmanlık eğitiminde rotasyon yoktur.

7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eğiticinin uygun gördüğü ölçme değerlendirme yöntemleri uygulanmaktadır.

8. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.1, 2013

Gastroenteroloji Cerrahisi Derneği verileri

Türk Cerrahi Derneği Genel Cerrahi Uzmanlık Eğitimi, Çekirdek Eğitim Programı, 2006.